No. 3073 | Zaterdag 22 Juli 1939 | 56ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel
fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling.

Redactie: St. Elisabeth's Gasthuis Tel. 292
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550
Uitgever: W. J. A. Donders.
Drukkerij van het Vicariaat.

Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0.10

ANTIPAPISME EN ZIJN NUANCES

Blijkens de Beurs van Woensdag is er weer een nummer verschenen van „Curaçao" het blad der politieke minderheden.

En volgens mededeling aldaar gaat het blad zo goed, dat ook uit het vijandige (bedoeld is vanzelfsprekend het katholieke) kamp ook belangstelling komt.

Wat voor soort belangstelling, en wat voor soort katholieken, wordt echter jammer genoeg niet medegedeeld.

Maar niettegenstaande dit succes, blijkt het blad nog maar niet de handlangersdiensten van de Beurs te kunnen missen. En de Beurs als trouwe schildknaap zal dan ook nog verdere publicatie blijven geven aan de inhoud van het blaadje, vooral als het tegen de katholieken gaat.

En daarom wordt in het blad van Woensdag melding gemaakt van het politiek katholicisme, waartegen „Curaçao" thans te velde is getrokken. De redactie van „Curaçao" zal al wel zover op de hoogte zijn, dat het van ons niet meer de tip nodig heeft, dat bij de Duitse Nazi's onbeperkt strijdmateriaal daarvoor te vinden is.

En dan.............. men moet maar durven.............. volgt de klap op de vuurpijl.

Schrijver besluit dit artikel met er op te wijzen dat een nodeloze verscherping van de tegenstellingen op Curaçao geen voordeel betekenen voor Curaçao.

Men moet maar durven!

Zoiets te schrijven in een blad wat blijkens de eerste nummers die we ontvingen, eenvoudig van antipapisme overvloeide, en in de verdere nummers ,zoals de Beurs die weergaf, van eenzelfde sop overgoten was.

Er zijn van die feiten in de [illegible]denis, welke zoals de niet katholieke „Groene" onlangs schreef, „gewild en ongewild leiden tot een herleving van het antipapisme dat een der diepste instincten van het Protestantse deel der natie is, in vroegere tijden — het zal hem die met de pamfletten-literatuur der vorige eeuw, niet slechts ten tijde van de April-beweging, op de hoogte is, welbekend zijn — openlijk geuit en beleden, thans voortwoekeren onder de oppervlakte en zich blijvend slechts vertonend in de kleuterpartij van den meester Pennewip der Nederlandse politiek, ds. Kersten.

Het feit, waardoor op Curaçao „het instinct van het Protestantse deel der natie" naar boven kwam, waren de verkiezingen en de gevolgen daarvan. Maar dat instinct, uit zich in verschillende vormen van antipapisme, bij de opsomming, waarvan we echter soms „antipapisme" tussen aanhalingstekens moeten plaatsen, omdat bedoeld woord in enkele gevallen niet ten volle de hatelijke betekenis heeft van direct gericht tegen het met het scheldwoord papisme aangediende katholieke geloof en de belijders daarvan.

Er is „antipapisme" in soorten. En de aanhangers van, de deelnemers aan sommige van die soorten zouden zich in volle oprechtheid verontwaardigd tonen, wanneer ze van antipapisme zouden worden beschuldigd.

Zo onze medeburgers, die lijden aan een onbewust antipapisme, een antipapisme in het onderbewustzijn, een latent antipapisme. En dat zijn er onder de niet katholieken wezenlijk niet zo weinig. Dat zijn zij, bij wie nog nawerkt de min of meer sluimerende herinnering aan de tijden, toen in Nederland en de gebiedsdelen de katholieken burgers van de tweede rang waren en die min of meer gerealiseerde, in ieder geval niet geheel afgesleten opvatting hebben, dat de katholieken van Nederland en gebiedsdelen de andersdenkende Nederlanders toch eigenlijk heel erg dankbaar moesten zijn, dat ze tegenwoordig als volwaardige burgers worden beschouwd — „geduld" zouden sommigen misschien zelfs liever zeggen — en deswege maar liever niet al te veel pretenties moeten hebben.

Ook ontmoet men een vorm van indirect „antipapisme", dat zijn grondslag heeft in een zeker wantrouwen niet op de eerste plaats jegens de katholieken persoonlijk, maar meer jegens de katholieke godsdienst, waarvan de grote massa der andersdenkenden over het algemeen maar o, zo weinig afweet en waaromtrent nog allerlei dwaze voorstellingen en denkbeelden worden gekoesterd.

Dat onbewuste en dat indirecte „antipapisme" die beide nog velerlei nuances en schakeringen kunnen vertonen, zijn voor ons, katholieken, vaak minder prettig, vaak hinderlijk en kunnen ook practisch voor ons heel onaangenaam zijn. Bij voorbeeld, wanneer zij tengevolge hebben, dat men het min of meer aanmatigend vindt van de katholieken, dat zij ook op het [illegible] rein van het publieke leven als gewone, als gelijkberechtigde, als volwaardige Nederlanders wensen te worden gehouden.

Zo zijn we er van overtuigd, dat men er helemaal niet over te spreken zou zijn, wanneer we eens gingen becijferen, hoeveel katholieke ambtenaren er op Curaçao zijn met een salaris boven de 3 duizend gulden en hoeveel groter het percentage is van de niet-katholieken in deze positie.

De genoemde vormen van „antipapisme" hebben 'n taai leven. En we zullen de onaangenaamheden ervan nog wel enige jaren hebben te verduren, alvorens we met taai volhouden door middel van het bewerken der publieke opinie, door het verstandig gebruik maken van iedere gelegenheid om te bewijzen wat we waard zijn, geen last ervan meer zullen hebben.

Er is evenwel ook een antipapisme zonder aanhalingstekens, een bewust, een direct, een opzettelijk antipapisme.

Dit antipapisme kan een onderdeel zijn van de actie van bewegingen en strevingen, die gericht zijn tegen ieder christelijk geloof, van vrijdenkers en godlozen, en die speciaal en meer in het bijzonder hun actie en hun aanvallen richten tegen en op de Katholieke Kerk, welker rots nu eenmaal het moeilijkst is te ondermijnen.

Maar dat antipapisme kan ook worden beoefend door gelovigen, door Christus-belijders, in Nederland en zijn gebiedsdelen derhalve het eerst en het meest door protestants-Christelijken.

En dit christelijk antipapisme vormt zelfs de bestaansgrond voor een tweetal politieke partijen in Nederland. De Staatkundige Gereformeerden en de Hervormd Gereformeerde Staatspartij toch zouden niet zijn ontstaan, indien niet een aantal Protestanten van oordeel was geweest, dat de Christelijk-Historischen en de Anti-Revolutionnairen met „Rome" en de revolutie heulen om Nederland te brengen onder Roomse overheersing, althans niet voldoende waakzaam zijn om de invloed der katholieken op het maatschappelijk en staatkundig leven tot zo geringe proporties terug te brengen, dat Nederland ten volle het karakter zou bezitten van een Protestantse natie.

En nu willen we graag toegeven, dat de katholieken zich heel wat minder druk maken om het antipapisme te bestrijden, als dit laatste om de katholieken te lijf te gaan.

We willen erkennen, dat al het schrijven en praten tegen katholieken, al naargelang onze stemming, onze vrolijkheid kan gaande maken, ons medelijden kan wekken met de verdwaasden, die haar prediken, ons kan bewegen tot een gebed ter bekering van zoveel onchristelijke gevoelens.

Maar...... we moeten de betekenis van dit politiek Christelijke anti-papisme toch ook niet onderschatten.

Naarmate de positie en de invloed der katholieken hier meer in de juiste verhouding tot onze betekenis en onze kracht en onze rechtmatige verlangens komt te staan, zal het direct en bewust antipapisme meer gehoor en ingang vinden bij de leiders aan on[illegible] en indirect „anti-papisme", die toch altijd wat schuw zijn voor „Rome".

En het gestadig geschrijf, kan, althans langzamerhand, ook bij niet uitgesproken antipapisten een stemming tegen ons begunstigen.

Terwijl ten slotte niet mag worden voorbijgezien dat een groeiend succes van het anti-papistisch drijven op politiek terrein, in verband met vrees voor de afbrokkelende invloed van dat drijven op de eigen partij met het min of meer bereidwillig toegeven aan eigen vrees of schuwheid voor Roomse invloed, een belemmering kan vormen voor de verwezenlijking van rechtmatige katholieke verlangens.

Daarom: al behoeven we het antipapisme niet te duchten als den ergsten en meest gevaarlijken vijand, we moeten het toch ook niet onderschatten; en het moet zeker voor ons een aansporing te meer zijn om onze politieke kracht en onze invloed op het staatkundig terrein zo groot en zo stevig mogelijk te maken.

En dit is de cardo quaestionis.

Want al schrijft het blaadje „Curaçao" dat het zich nimmer tegen de uitbreiding van het kiesrecht verzet, omdat men bevreesd was dat een zekere groep in een hoek gedrukt zou worden, doch omdat men er heilig van overtuigd was dat de ontwikkeling van het Curaçaose volk nog niet dermate is gevorderd, dat men de samenstelling van een college als dat der Staten in zijn handen zou mogen leggen. Er werd dus geen verzet aangetekend uit starre, domme bekrompenheid, er werd slechts verzet aangetekend, omdat men meende, dat een maatregel werd doorgevoerd die een gevaar kon zijn voor de rustige ontwikkeling naar groter autonomie.

We weten allen wel dat hier het Franse spreekwoord geldt, qui s'excuse s'acccuse; dat, vrij vertaald, juist het tegenovergestelde waar is.

En wisten we het nog niet, dan blijkt het wel uit de aanval van het blad op La Union, die volgens „Curaçao" „de lezers tracht wijs te maken dat men aan politiek moet doen,... omdat de Katholieken op Curaçao zo achteruit gesteld worden!

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT

Het is niet onmogelijk, dat wanneer dit blad verschijnt, Colijn reeds klaar is met zijn nieuw kabinet; een kabinet, waarvan we thans al ongeveer de inhoud kunnen gissen; een zakenkabinet, waarvan we niet heel veel te verwachten hebben en dat bovendien parlementair zeer zwak staat.

Uit berichten in het begin van deze week blijkt wel, dat Colijn nog tot het laatst geprobeerd heeft om ook katholieken in dit kabinet te krijgen. Met Koolen en Barge was het niet gelukt; het zou ons trouwens wel zeer verwonderd hebben, wanneer deze twee prominente katholieke figuren een plaats zouden hebben ingenomen in 'n kabinet waaraan de Katholieke Staatspartij als zodanig niet wilde medewerken.

Maandag heeft Colijn na een kabinetszitting nog eens langdurig geconfereerd met Romme, waarbij wel is uitgekomen, dat de Katholieken hun sociale eisen waarom de kabinetscrisis was ontstaan, als minimumeisen beschouwen. Colijn heeft daaraan niet willen toegeven en is de weg opgegaan om een ministerie te zoeken buiten de Katholieken om.

De namen die in de laatste dagen worden genoemd, zijn nu Burgemeester Bloemers van Arnhem als Minister van Sociale Zaken; de Arnhemse Procureur-Generaal Mr. de Visser een zoon van den vroegeren minister, als Minister van Justitie; de oud-vice-president voor de Raad van Indië Mr Bodenhausen als minister van Koloniën waarvoor ook echter Ir. Damme wordt genoemd. Verder worden ook nog genoemd de vroegere burgemeester van Bussum de Bordes en Mr. Zaalberg.

In de wereldpolitiek is een merkwaardige rust; zelfs zo dat we ons afvragen, of het niet de rust is die de storm vooragaat.

Engeland is aan het onderhandelen met Japan over Tientsin en de anti-Engelse betogingen in Tokio. Heel vlot gaan deze besprekingen niet.

In Palestina hebben de laatste dagen weer verschillende terroristische maatregelen plaats gehad.

En dan heeft oud-president Hacha van Tsjecho-Slowakije blijkbaar tal van klachten, waarvoor hij naar Berchtesgaden is geweest; maar zonder succes daarvan is teruggekeerd. Nadat Hacha een dag op een onderhoud had gewacht, werd hem dit tenslotte geweigerd. De tijden kunnen veranderen, zal Hacha wel gedacht hebben, die nog enige maanden geleden met een militaire erewacht in Duitsland ontvangen was.

En het verdere nieuws is, zoals gewoonlijk bewapeningen.

De Engelse Generaal Ironsides is van Polen teruggekeerd en heeft daar tot in alle details besproken, wat er bij een komende oorlog gedaan zal moeten worden. Wanneer zal deze komen? Half Augustus zal de meest gevaarlijke tijd zijn. Duitsland heeft bepaald dat dan de oogst moet binnen zijn; en voor manoeuvres zullen dan 2 millioen Duitsers onder de wapenen staan. Maar ook Engeland en Frankrijk zorgen tegen die tijd klaar te zijn.

De landen van Europa zijn zo langzamerhand in enige groepen verdeeld, welke bij een eventueel gewapend conflict in dat werelddeel ieder een eigen standpunt zullen innemen: zij hebben ieder een karakteristieke plaats in de frontvorming, welke zich juist met het oog op een mogelijke oorlog aan het voltrekken is.

Het hoofdmoment in deze ontwikkeling ligt natuurlijk bij de twee grote combinaties, welke op het ogenblik nog in diplomatieke strijd, straks wellicht in bloedige kamp om de hegemonie in Europa, en ver daar buiten vechten. Haar formatie is scherp genoeg afgebakend: van de ene kant de as, n.l. Duitsland (met het geannexeerde Oostenrijk en het protectoraat Bohemen en Moravië) en Italië (met het in het rijk opgenomen Albanië); van de andere kant het anti-agressiefront, zoals het tot dusverre tot stand is gekomen, n.l. Engeland, Frankrijk, Polen, Turkije.

Naast deze twee fronten staat een groep mogendheden, wier positie even duidelijk is; het zijn de z.g. neutralen, de landen, die een zelfstandigheids- en onafhankelijkheidspolitiek willen volgen, welke hen in staat zal stellen buiten elk gewapend belangenconflict der twee om de hegemonie strijdende fronten te blijven. Tot deze groep behoren: Nederland, België, Zwitserland, Luxemburg, Denemarken, Zweden, Noorwegen, Finland, Estland, Letland en Litauen. Ofschoon deze staten krachtens hun politiek in geval van noodzakelijkheid (d.w.z. als zij voor de onvoorwaardelijke keuze worden gesteld om met geweld van wapenen zich bij een der twee fronten aan te sluiten) vrijelijk kunnen beslissen, welke partij zij zullen steunen, hebben zij zich toch reeds vastgelegd: zij zullen zich tegen elken aanvaller, wie hij ook zij, met alle middelen, waarover zij beschikken, verzetten en verdedigen.

Voor alle tot dusverre genoemde landen is de situatie volkomen duidelijk. Betrekkelijk duidelijk is zij voor Portugal, dat nog altijd in vriendschap en bondgenootschap met Engeland leeft, en zoals nog onlangs te Lissabon verklaard werd die band met het Britse rijk uit volle overtuiging handhaaft en zal blijven handhaven; en voor Griekenland en Roemenië, welke beide door Engeland en Frankrijk gewaarborgd zijn. Daar zij alleen een agressie van de asgenoten hebben te vrezen, is het hoogstwaarschijnlijk, dat als zij bij een groot Europees conflict in de oorlog betrokken worden, deze hen aan de zijde van het z.g. anti-agressiefront zal vinden. Gelijk het allerwaarschijnlijkst, practisch zeker is, dat Hongarije en Slowakije de zijde van de as zullen moeten kiezen.

Er blijven na deze opsomming nog vier landen in Europa over; Joego-Slavië, Spanje, Bulgarije en Sovjet-Rusland, om welker vriendschap een eventuele militaire steun nog steeds een, misschien min of meer uitgemaakte kamp gevoerd wordt. Van deze vier zwenkt Spanje ongetwijfeld meer en meer in de richting van Rome en via Rome van de as. De onbegrijpelijke fout welke zoal niet de regeringen van Engeland en Frankrijk dan toch een overgroot deel van de pers dier landen ten opzichte van de Franco-strijders in de Spaanse burgeroorlog gemaakt heeft, en de vertragingen, welke Parijs de uitvoering van de Bérard-Jordana-overeenkomst in de weg legt, drijven het nieuwe nationale Spanje naar het front der internationaal-politiek revolutionnaire landen. Of het zich ten slotte effectief bij de as zal aansluiten, in een politiek en militair bondgenootschap, lijkt voorlopig nog twijfelachtig; maar de dankbaarheid zal het minstens tot grote sympathieën voeren, welke in een oorlog vooral op dit punt in Europa, van geweldige betekenis kunnen zijn.

Op een kaartje, dat de „Voelkischer Beobachter" onlangs publiceerde, werd Joego-Slavië als een met de as bevriende mogendheid aangegeven, terwijl Bulgarije onder de neutrale staten werd gerangschikt. De politiek dezer beide landen lijkt ons echter nog te onbepaald om een scherpe karakterisering van hun plaats in Europa te geven. Joego-Slavië is wat zijn werkelijke sympathieën betreft, eer op West- dan op Centraal-Europa georienteerd, maar het ligt tussen Duitsland, Italië en Hongarije beklemd, en heeft daardoor veel van zijn vrijheid van handelen verloren. Zeker in vredestijd. Breekt een oorlog uit dan zal Joego-Slavië ongetwijfeld pogen neutraal te blijven; kan het dit niet dan zal het zeer zeker naar zorgvuldige beoordeling van de kansen van het ogenblik handelen. Eveneens met het oog op zijn geografische positie zal Bulgarije aanvankelijk neutraal pogen te blijven, terwijl het later mogelijk dezelfde zijde zal kiezen, aan welke Joego-Slavië zich geplaatst heeft. Zelfs echter als het ten einde toe buiten het conflict zou blijven, zal het in de vruchten van elke overwinning delen.

Als men de machtsverdeling in Europa aldus beschouwt, is de conclusie niet ongerechtvaardigd, dat er reeds nu een zeker overwicht van het anti-agressiegront tegenover de as bestaat; minstens wegen de twee partijen tegen elkaar op: het overwicht van de as, dat een jaar geleden bestond, is geheel verdwenen; vooral het toetreden van Turkije tot het Britse front, is een feit van grote betekenis geweest.

Er blijft intussen nog één land in Europa omtrent welks positie men, hoeveel er ook over gesproken en geschreven is, nog in een ondoordringbare duisternis verkeert; sovjet-Rusland. Misschien zal één dezer dagen een licht opgaan, maar de besprekingen, welke dezer dagen te Moskou tussen Molotoff, de Britse en Franse ambassadeurs en Strang gevoerd werden, hebben in elk geval nog niet tot een overeenstemming wellicht zelfs niet tot een toenadering tussen de Engelse en Russische standpunten geleid. Het diepe wantrouwen tussen Londen en Moskou blijkt nog steeds te bestaan en de belangrijkste belemmeringen voor een accoord te blijven. Zelfs hetgeen in het Verre Oosten geschiedt, heeft de hinderpalen niet kunnen wegnemen.

UIT DE INTERNATIONALE PERS.

WAT „CANDIDE" SCHRIJFT OVER NEDERLAND.

Het bekende Parijse weekblad „Candide wijdt een uitvoerig artikel aan Nederland onder de titel „La Hollande heureuse et inquète". De schrijver, die er voor naar Nederland kwam, heet Pierre Daye.

„La Hollande heureuse et inquiète". Het eerste qualitatief overheerst het tweede, dat Nederland voorzorgen heeft genomen tegen een overwachte overval.

De schrijver begint de Nederlanders te vergelijken met de Japanners, met wie hij in hen veel geestesverwantschap ziet.

Holland is niet alleen een zakenland zoals Japan maar ook een waterland, waar de bewoners gewoon zijn van het water te leven.

Gelijk Japan voelt ook Holland, dank zij zijn arbeid, een volk, dat tegelijk stug is van zeden en een hoge verfijnde beschaving cultiveert. Zoals het Aziatische eilanden-rijk heeft de bewoner dezer Noord-Europese delta's een grote liefde voor bloemen, waarmede hij zijn dagelijkse leven vermooit en aan wier schoonheid hij een fijne kunstbeoefening heeft ontleend. Zin voor netheid hebben beide gelijk. Maar in Volendam aan de oevers van de Zuiderzee treft ons de gelijkenis wel het sterkste. Kleine houten huisjes in bonte kleuren, en gelakt als de speelgoedhuisjes daar ginds op de verre eilanden, voorts de netheid, de bonte mengeling van klederdracht, en dan het geklos der klompen op de stenen straatjes, dat herinnert aan het geluid der houten sandalen, dat daarginds de kleine straten vervult met een welluidende en droge klank, welke het oor nooit vergeet......

Holland maakt een der origineelste landen uit ter wereld.

Maar wij kunnen nog verder gaan, en gelijkenis ontdekken met het volk en de zeden van Groot-Brittannië; een gelijke zucht voor orde en gezag een zelfde zin voor maritieme ondernemingen, een zelfde kennis van bankwezen en handel, een zelfde positieve kant in koloniaal bestuur, een zelfde praktijk in een soort van democratische aristocratie, een zelfde parlementaire waardigheid, een zelfde afkeer voor een staand leger en recrutering, een zelfde verering voor de Bijbel, voor sterke dranken en platte hakken. Het nationaal inkomen is per hoofd even hoog in het ene land als het andere.

Wat Holland ontbroken heeft om een even machtig imperium te stichten als Engeland dit vermocht, is, dat het geen eiland is. In de loop der eeuwen hebben de Engelsen nooit zorg behoeven te hebben over de territoriale onschendbaarheid van hun eiland, dat gemakkelijk te verdedigen viel, en hebben zij al hun krachten kunnen besteden aan de ontwikkeling van hun overzese ondernemingen tot aan de uithoeken der aarde. De Hollanders echter met gelijke eigenschappen, maar altijd verplicht hun grootste zorg te geven aan de verdediging hunner grenzen om hun nationale onafhankelijkheid te kunnen handhaven, hebben zich niet op gelijke manier langs de zeeën kunnen uitbreiden.

En hierin juist vindt men de diepe reden van het verschil van hun bestemming en lot.

Maar nu is de geschiedenis opeens in haar loop van eeuwen gestuit. Alles is op het ogenblik veranderd. De aanvalsmiddelen van een eventuelen vijand zijn nu van die aard geworden, dat het eiland-zijn geen waarborg meer biedt voor de Engelse onschendbaarheid, en dat de Bataafse natie, onlangs nog zo vol vertrouwen in zich zelf, en die in meer dan honderd jaren geen oorlog meer heeft gekend, zich nu opeens bedreigd voelt......

Pierre Daye vertelt dan hoe Holland allerwege maatregelen heeft getroffen om zo mogelijk zijn grenzen te verdedigen.

Maar toch een gelukkig land. Er is geen land, zegt hij, dat ondanks een werkloozengetal van bij de 300.000 op een bevolking van acht millioen zo welvarend en zo gelukkig lijkt als dit. Een land, dat langer dan alle andere zal kunnen leven op zijn reserves, zonder ongemak te voelen. Reist door dit land, en gij zult er geen bedelaar, geen landloper ontdekken, zelfs geen enkel mens, die slecht gekleed is.

Alle interieurs, zelf die bij gewone mensen, lijken welgesteld enin sommige buurten, zoals in dat bekoorlijke Wassenaar bij den Haag, kunt ge temidden van prachtige parken en heerlijke tuinen, als nergens ter wereld, tussen een schat van hyacinthen, tulpen, narcissen en in de schaduw van heesterbossen villa's ontdekken, die dikwijls paleizen zijn, de weelde van een volk van kooplieden, zeevaarders, bankiers en kunstenaars.

Bewondert langs de brede autowegen vol blinkende wagens, het land zelf, dat is als een uitgestrekte tuin. „Ik zie geen boerenhoeven" zei een Franse dame in mijn gezelschap.

„We zijn ze bij dozijnen gepasseerd!" Maar mijn vraagster had ze alle voor villa's aangezien.

De akkers op deze grond die door de zee is doortrokken, vertonen een wonderbare vruchtbaarheid. Zich uitschakeerd met zware wolken, geflankeerd door volle sloten en langzaam wiekende molens, worden de vlakten tot aan de glooiingen der duinen als een onmetelijk geometrisch tapijt in levendige kleuren. In de absolute rust van korenvelden boomgaarden, weilanden, waar vette beesten grazen biedt dit alles een beeld van welvaart in een wereld van behaaglijkheid en goede orde. De gedachte dat er landen zijn die geen boter hebben en die daarbij nog de voorkeur geven aan kanonnen, zou hier paradoxaal lijken.

Bij dit alles heeft dit volk nog het voorrecht in witte cano's en blinkende jachten te kunnen varen, ernstige kranten te mogen lezen, gedrukt op het beste papier, sigaren te roken, gemaakt uit de beste Indische tabakken, uit wandelen te kunnen gaan op stralende fietsen tezamen met jonge meisjes, die fier en recht op het hoge zadel zitten als amazones.

't Is deze vrijheid, deze welvaart, die gemaakt heeft dat er in Holland geen krotten meer zijn, dat de arbeiders in keurige apartementen wonen met badkamers.

Pierre Daye vertelt dan o.m. nog van minister-president Colijn, die een expert is in goede sigaren en in het openbaar de H. Schrift verklaart, van minister Patijn, die meedoet aan de Oford-beweging, van de Koningin die de Naam van den Allerhoogste aanroept bij hare regeringsdagen. Wilhelmina, die op de leeftijd van tien jaar Koningin geworden haar vijftigjarig Koningschap tegemoet gaat, vertegenwoordigster van een koninklijk huis, dat door niemand meer wordt aangevochten, en wier vrijheid heel een volk heeft kunnen samenbinden, zelfs hen, die zich vroeger republikeinen noemden......

(Maasbode).

KOERSVERANDERING.

Vindt momenteel een koersverandering in Rusland plaats, vraagt de „Limburger Koerier":

Kleine feiten kunnen soms karakteristieke aanwijzingen geven omtrent grote verhoudingen.

Te Amsterdam is onlangs de eerste der beide bodems te water gelaten, die er voor Russische rekening, worden gebouwd en tot de snelste passagiers- en vrachtschepen zullen behoren. Het schip is naar den dictator der U.S.S.R. „Iosif Stalin" genoemd en... vertoont, wat de inrichting betreft, een volmaakt „burgerlijk" type. Het krijgt n.l. vier afdelingen woongelegenheid: een eerste, een tweede en een derde klas benevens de onderkomens voor de bemanning.

Drie klassen! en men rekent, dat er maar weinig eerste-klaspassagiers van zullen gebruik maken: ten hoogste 48, een middelbaar getal tweede-klassers: 164; en vooral derde-klas-mensen: 296.

Waar is de tijd, dat alle Russen naar verkiezing in alle spoorweg-coupé's konden plaats nemen, zonder betaling zelfs? Waar zijn de dagen, dat het klasseonderscheid door de Russische machthebbers veroordeeld werd als een overblijfsel uit het vervloekte stelsel der bourgoisie?

Blijkbaar is er in Rusland iets aan het veranderen. Of liever gezegd: er is reeds heel wat veranderd. Een feit als vermeld, kan zich niet tot één enkel gebied bepalen. Directe berichten uit Rusland zijn schaars en genieten weinig vertrouwen. Maar waarneembare aanduidingen spreken een niet mis te verstane taal.

De eerste jaren der Russische Revolutie hebben grote overeenkomst vertoond met de Revolutie in Frankrijk op het eind der 18de eeuw. Dáár zwakte de felheid geleidelijk af, van de Jacobijnen over de Girondijnen naar het Directoire.

Heeft de Britse diplomatie, die fijne voelhorens heeft, reeds eerder tekenen bespeurd, die in een zelfde richting wijzen, — dat ze zij 't tastend en omzichtig een contact aandurft, hetwelk ze tot dusver aarzelend vermeed?

CURACAO.

BEZOEK HR. CARLOS MARTINEZ APARICIO.

Op Dinsdag, 11 Juli 1939, arriveerde de Hr. Carlos Martinez Aparicio te Curaçao aan boord van het s.s. „Santa Elena" op doorreis van New York naar Barranquilla. De Hr. Martinez Aparicio is Voorzitter van het Organisatie-Comité van de in 1942 te houden Olympische Spelen te Barranquilla, en van de gelegenheid werd gebruik gemaakt om met hem van gedachte te wisselen over onze deelname aan de Spelen.

Hij werd bij aankomst ontvangen door de Voorzitter van de C.B.L.O., de Hr. P. R. Küp, en de Heren H. A. Dennert en D. L. Capriles. De Hr. C. F. Gronemeyer was eveneens aanwezig als vertegenwoordiger van den Gouverneur.

Na een kort onoptheud aan boord werd de Hr. Martinez Aparicio uitgenodigd een bezoek aan Piscaderabaai te brengen, en aldaar een korte algemene bespreking van onze plannen over 1942 te houden. Hier namen de Heren Küp en Gronemeyer afscheid van den gast. Hij gebruikte daarna de lunch met de Heren Dennert en Capriles in Berliner Hof, bracht een bezoek aan Emmastad en het vliegveld Hato.

De Hr. Martinez Aparicio is zeer geinteresseerd in de deelname van Curaçao aan de Olympische Spelen in zoveel takken van sport als waarin wij uit kunnen komen, maar voornamelijk wil hij onze voetbalploeg daar hebben, aangezien Curaçao reeds een faam verworven heeft op dat gebied, en voetbal is de nationale sport in Barranquilla.

Hij deelde ons mede dat men hard aan het werk is met de bouw en inrichting der stadia en huisvestingsgelegenheden. Het voornaamste stadion wordt uitgebreid en van zijn tegenwoordige capaciteit van 10.000 plaatsen gebracht op 30.000. Er zal een luxe-zwembad komen, zoals gebruikt werd te Berlijn voor de Olympische Spelen. De „Villa Olimpica waar al de verwachte athleten ondergebracht zullen worden, heeft reeds vijf van de meer dan tien gebouwen klaar staan. Men rekent op een totaal van 30.000 deelnemers. In Panama waren er 1200). Een wielerbaan wordt aangelegd; nieuwe tennisbanen, centraal gelegelen, zullen er eveneens komen. De tegenwoordige golf course van 9 holes van een der Clubs in de Prado wijk, zal gebruikt worden.

Er zal een openlucht theater komen en nog andere amusementgelegenheden. De bedoeling is om de Olympische Spelen te beëindigen twee dagen voor het begin van Carnaval, zodat degenen, die langer willen bijven, zich nog enige dagen volop kunnen vermaken.

Toen de Hr. Martinez Aparicio van het bouwen van ons nieuwe stadion vernam, suggereerde hij om een voetbalploeg uit Barranquilla te laten uitkomen om op de openingsdag tegen ons Nationaal elftal op te treden.

Het Technisch Congres zal meest waarschijnlijk gehouden worden in December 1940, waar de Hr. Martinez Aparicio verwacht, dat Curaçao de nodige vertegenwoordiger(s) zal sturen.

De Hr. Martinez Aparicio is hoogst tevreden over wat hij vernomen heeft van onze plannen en hij zou gaarne van tijd tot tijd op de hoogte gehouden willen worden hoe wij opschieten met voor bereidingen voor de deelname.

ONTEIGENING.

In alle boeken over sociologie vindt U bewezen, dat de staat soms het recht heeft om: „Uit hoofde van algemeen belang", iemand's goed te onteigenen. Het onteigenen is maar niet en afnemen alleen, maar het moet gepaard gaan met een recompensatie.

Onder de redenen tot onteigening staat meestal voorop „oorlogsgevaar": Iemand heeft een huis dat het uitzicht op de grens belet, en men zou daardoor niet in staat zijn den binnentrekkenden vijand te zien, ja zelfs de vijand zou dat huis juist mooi als uitgangspunt kunnen nemen voor verdere operaties. Welnu, een en ander is reden te over om dat huis te onteigenen en het tegen de grond te gooien.

Andere argumenten zijn o.a. de noodzaak een weg recht te maken of te verbreden of een doorbraak aan te brengen.

Ieder, die het overkomt, dat hij op zekere dag een briefje thuis krijgt, dat hij zijn huis moet ontruimen, zal een onaangenaam gevoel bekruipen, want al is men ook geen Guido Gezelle en kan men het niet zo uitdrukken als hij, dichter bij de gratie Gods, dat deed, ieder voelt de waarheid van het gedichtje op zijn ouderlijk huis aan. Hij houdt van dat huis, ook al moet hij zeggen. „Scheef is de deure", maar te kunnen zeggen: daar zat vader, daar moeder, daar speelden we, is hem veel waard. Welnu, ook in het kleinste huisje verscholen achter cadoeshi, ook al is het opgetrokken uit blik, is er dat menselijk gevoel. Maar laat men nu tocht niet al te sentimenteel worden.

Men zegt dat onteigenen een bijna onmogelijk werk is. Dat daarvoor hemel en aarde bewogen moet worden op Curaçao. Maar een van tweeën Willemstad blijve een stad vol steegjes, of men make een soepeler onteigeningswet.

X.

SEMINARIE PORTO RICO.

Het bekende tijdschrift der Hollandse Pater Dominicanen op Porto Rico „El Piloto", meldt ons, dat de bisschop van San Juan Mgr. E. V. Byrne een rondschrijven heeft gericht tot de gelovigen om bij hen het werk der inlandse roepingen aan te bevelen en hen aan te sporen om het seminarie, dat er op Porto Rico is, het seminarie „San Ildefonso" bij te staan.

De roep der Pausen vindt gehoor. Het werk der inlandse roepingen maakt voortgang. De wellicht bekende grote vereniging tot eerherstel, de „Holy Name Society", waarvan er ook een afdeling op Porto Rico bestaat, nam dit bisschoppelijk initiatief over en spoorde haar leden aan het begonnen werk met gebed en offer te steunen.

AFSCHAFFING INVOERRECHTEN EN ACCIJNZEN OP DE BOVENWINDEN.

Aan de Staten is aangeboden een landsverordening tot het tijdelijk afschaffen van invoerrechten accijnzen op de eilanden Saba, St. Eustatius en St. Maarten (Nederlands Gedeelte).

We lezen in de Memorie van Toelichting:

Het Bestuur wil trachten door deze maatregel de economische toestand op die eilanden te verbeteren. De afschaffing van de douanerechten beoogt enerzijds de vestiging van nieuwe takken van volkswelvaart aan te moedigen, anderzijds de bevolking ... onderhoud. Mogelijk zal zij ten goede komen aan het vreemdelingenverkeer.

De nieuwe regeling zal voorlopig slechts tot het eind van het jaar 1942 gelden ten einde het Bestuur in de gelegendheid te stellen gedurende enkele jaren hare werking in de praktijk na te gaan. In het bijzonder geldt dit ten aanzien van de voorgestelde afschaffing van de „Geslachtsverordening 1908", welke tevens de intrekking van de daaruit voortvloeiende steunmaatregelen met als mogelijk gevolg de invoer van buitenlands vee meebrengt. Indien zich geen overwegende bezwaren voordoen zal de maatregel worden beëindigd.

Een artikel der voorgestelde verordening heeft ten doel de bodem- en nijverheidsproducten van de Bovenwindse eilanden, voorzóver deze niet aan accijns onderworpen zijn, bij invoer op de Benedenwindse eilanden vrij te stellen van invoerrechten. Een zodanige bepaling dient te worden opgenomen, omdat de Bovenwindse eilanden tengevolge van de voorgestelde regeling voor het overige gebiedsdeel ten opzichte van de heffing van douanerechten met het „buitenland" zullen worden gelijkgesteld, hetgeen voor hunne bodem en nijverheidsproducten een belasting zou betekenen in strijd met het boven aangegeven doel der voorgestelde verordening.

GESLAAGD.

Eddy Slockers en Evert Newton, beiden oudleerlingen van het St. Thomascollege, zijn dezer dagen in Nederland geslaagd voor het eind-examen 5-jarige H.B.S.

We vermelden dit feit, omdat de beide jongelui in twee jaar tijds, na het St. Thomascollege te hebben doorlopen, dit resultaat bereikt hebben. Het is voor genoemde Curaçaose Muloschool een grote voldoening, dat zij haar jongens zó ver heeft weten klaar te maken.

Onze hartelijke gelukwensen aan de Ouders en aan de jongelui zelf, die we het beste succes wensen in hun verdere studie.

CURAÇAOSE BANK.

Bij de Staten is ingediend een landsverordening tot wijziging van het Reglement voor de Curaçaose Bank, waarbij aan het reglement een nieuw lid wordt toegevoegd, luidende:

„9. Zij is bevoegd om in afwijking van het bepaalde onder 7, haar kapitaal en haar reservefonds te beleggen volgens regelen, vastgesteld door de directie onder goedkeuring van den Gouverneur".

In de toelichting lezen we:

Het ontwerp heeft ten doel voor de Curaçaose Bank meerdere winstmogelijkheid te scheppen.

Andere circulatiebanken, zoals de Nederlandse Bank, de Javase Bank en de Surinaamse Bank hebben haar kapitaal en reservefonds geheel of gedeeltelijk in effecten belegd. Er is geen aannemelijke reden te vinden, waarom de Curaçaose Bank, wier goudpositie naar verhouding zoveel sterker is dan die der andere genoemde banken deze winstmogelijkheid zou verwaarlozen.

Ingevolge de tweede afdeling van het Reglement voor de Curaçaose Bank kunnen het kapitaal en het reserve fonds ten hoogste ƒ 750.000,— belegen. Bij bezit van ruim ƒ 9.000.000,— aan goud en ruim ƒ 1.000.000,— aan banksaldi loopt de Curaçaose Bank door belegging van ten hoogste ƒ 750.000,— in effecten practisch geen risico van minder liquiditeit.

OFFICIELE BEKENDMAKINGEN.

In activiteit hersteld:

A. van der Looy, R.K. Geestelijke van de 2de rang.

C. J. F. van de Valk, R.K. Geestelijke van de 2de rang.

Verlof:

(Binnenl.-, buitenl.-, buiten bezwaar van den lande, vrijstelling van dienst).

Ds. C. E. H. J. Millet de St. Aubin; 4 weken vrijstelling van dienst en 8 maanden buitenlands verlof; datum ingang: 8 October 1939.

B. P.P. Schrils, Scretaris bij de Directie van de Curaçaose Bank; 3 weken vrijstelling van dienst.

Toelating:

J. H. v.d. Vuurst de Vries; tot de uitoefening van de geneeskundige praktijk.

Eervol ontslag aan:

Mej. van Breet, onderwijzeres 3de klasse aan de Prins Bernardschool te St. Nicolaas op Aruba; met ingang van de 1ste Augustus 1939 op haar verzoek.

Overplaatsing:

F. S. Lampe, schrijver; van St. Eustatius naar Curaçao en benoemd tot hulpseiner bij de Lands Radiodienst alhier.

Gouvernements-Secretaris,
Gronemeijer.

AEROCLUB CURAÇAO.

Het belang van de Aeroclub Curaçao is niet alleen gelegen in het bevorderen der vliegsport, het kweken van zelfvertrouwen en handigheid van sportvliegers, doch heeft ook ten doel het grote publiek meer „air-mined" te maken. Dit komt de ontwikkeling der nationale luchtlijnen ten goede.

Doch ook legt het vliegen van zovele jonge mannen de grondslag voor het verkrijgen van een reserve voor oorlogvliegers. Het is reeds in Nederland gebleken hoe moeiijk het is over voldoende jonge mannen als reserve voor de militaire vliegers te beschikken.

Curaçao slaat reeds een uitstekend figuur met velen, die hun brevet als sportvlieger behaalden en de Club ontwikkelt zich voortdurend.

Hoewel de financiële toestand gezond is ,is het toch nodig de reserve voor mogelijke schaden te versterken en daarom wordt bij deze een beroep gedaan op allen, die het wel menen met de ontwikkeling van het nationale luchtverkeer en met de nationale defensie.

Treedt toe als donateur en steunt een veelbelovend en goed werk.

Uwe bijdrage kan zijn *f* 100.— ineens of *f* 25.— per jaar, doch bedrage liefst meer!

Bij voorbaat onze beste dank.

VLIEGDEMONSTRATIES.

Aeroclub Curaçao.

Teneinde het eenjarig bestaan van de Aeroclub feestelijk te herdenken zal op **Zondag 23 Juli a.s. van 4 tot 6 uur** een propaganda middag op Hato worden georganiseerd.

Om een ieder, die enige belangstelling voor de vliegsport heeft, de gelegenheid te geven nader kennis te maken met de groei en bloei van de vereniging, is door de instructeurs en enige gebrevetteerdde leden een demonstratie programma samengesteld, hetwelk zeker de belangstelling zal hebben en het enthousiasme voor het sportvliegen op Curaçao bij velen zal aanmoedigen.

WELKOM.

Met het S.S. Santa Paula arriveerde Dinsdag uit Nederland met echtgenote de Hr. Ir. J. Noorduyn, waarnemend Directeur van de C.P.I.M.

DE 750ste INDIE-VLUCHT.

Dinsdagmorgen, 20 Juni, heeft de Indië-lijn der K.L.M. een jubileum gevierd. In alle eenvoud natuurlijk, want zonder feestelijk vertoon is Viruly van Schiphol vertrokken om de 750ste vlucht naar Indië uit te voeren.

De regelmaat, waarmede driemaal per week de Indië-vliegtuigen hun verre tocht aanvangen, doet bijna vergeten hoe kort geleden het is, dat het luchtverkeer tussen Nederland en Indië werd opgebouwd. De geschiedenis van de Indië-lijn strekt zich uit over nauwelijks 15 jaren.

In 1924 was de eerste vlucht met Van der Hoop en van Weerden Poelman 2½ jaar later de tweede vlucht met Geyssendorffer en Scholte en den heer Van Lear Black als passagier, en dan volgen de vluchten elkaar steeds sneller op. Koppen met de „Postduif", de vier vluchten in 1926 om de toestellen der K.N.I.L.M. over te brengen en de aanvang van de geregelde dienst. In 1930 vloog reeds eenmaal per 14 dagen een Fokker F 7b naar Indië en terug. Met een gemiddelde snelheid van 160 km/uur werd de reis in 12 dagen afgelegd. Pas in 1931 werd zeer geleidelijk overgegaan tot het medenemen van een radio. De goedgevulde pantry van tegenwoordig, waaruit de steward een uitgebreide lunch en tal van koele dranken weet te serveren, was in eerste aanleg reeds aanwezig, d.w.z. wanneer het meeliep, was er koude kip of een tros bananen aan boord.

In October 1931 werd de weekdienst ingevoerd; de Fokker F 12 met een kruissnelheid van 185 km/uur kwam in dienst en werd in de daarop volgende zomer vervangen door de Fokker F 18, die plaats bood aan 4 passagiers bij een kruissnelheid van 205 km/uur.

Gedurende drie jaren werd de Indië-lijn op deze wijze door de K.L.M. geëxploiteerd totdat in 1935 het nieuwe materieel, de Douglas DC-2, op deze route zijn intrede deed. Tegelijkertijd werd een tweemaal wekelijkse dienst ingevoerd. De driemaal wekelijkse dienst zoals deze tegenwoordig bestaat, werd tenslotte in October 1937 ingesteld; tegelijk werden de DC-2 vliegtuigen vervangen door de grotere Douglas DC-3 machines. De reistijd is nu 5½ dag; de gemiddelde snelheid is 260 km/uur, terwijl er plaats is voor 11 passagiers.

De aanvang van de 500ste vlucht werd in de ochtend van 13 November 1937 op Schiphol feestelijk gevierd. De Posterijen voorzagen daarenboven de brieven van een bijzonder stempel. Wanneer de frequentie op deze lijn niet gewijzigd wordt, dan wordt in begin 1941 de duizendste vlucht gevierd.

Een der belangrijkste dagen in de geschiedenis van de verbinding met Nederlands-Indië was 5 Juni 1937; toen werd n.l. het luchtrecht voor brieven afgeschaft en kwam het grote voordeel van een snelle verbinding tussen het Moederland en de Koloniën eerst goed tot zijn recht.

Sinds de eerste vlucht werd door de K.L.M. langs de Indië-route ruim 21½ millioen km gevlogen, dat is 450 maal de aardeomtrek. Het passagiersvervoer nam vooral in de laatste jaren buitengewoon snel toe. Bijna 20.000 passagiers maakten van de verbinding gebruik, terwijl in totaal ruim 1 millioen k.g. post en goederen werden vervoerd.

NIEUWE LIJN OP CURAÇAO.

Naar we vernemen, zal een nieuwe Engelse lijn om de twee weken Curaçao aandoen en de andere havens van Centraal-Amerika. Het is Blue Star Line, waarvan volgens de telegrammen van gisterenavond ,de California Star" van Rotterdam als eerste schip vertrokken is.

Deze maatschappij is niet aangesloten bij de conference en we zullen dus concurrentie kunnen verwachten met andere lijnen. De schepen hebben beperkte passagiersaccomodatie.

De agent voor Curaçao is de firma Prospero Baiz.

GYMNASTIEK EN TRAINING.

Deze week is op Curaçao gearriveerd de Hr. J. de Bruin uit Rotterdam, die het Curaçaose publiek in de gelegenheid wil stellen voor heilgymnastiek en massage, hete lucht behandeling, kindergymnastiek, behandeling van rheumatiek, vermageringskuur en schoonheidsmassages.

Ook stelt deze Heer zich beschikbaar om op te treden als adviseur van sportorganisaties en trainer van clubs.

Gezien het grote belang van een dergelijk iemand voor Curaçao, had ons Gouvernement indertijd reeds toegezegd, op verzoek van de Curaçaose bond voor lichamelijke opvoeding een dergelijk iemand te laten uitkomen met het oog op gymnastiek op de scholen.

Wegens de tijdsomstandigheid, welke zoveel voor defensie vraagt, moest echter het Bestuur van dit voornemen afzien.

De Hr. de Bruin heeft thans zoveel ondernemingsgeest betoond om, gezien de behoefte, op eigen gelegenheid naar Curaçao te komen en zich zo mogelijk blijvend te vestigen.

Dit initiatief verdient zeker alle aanmoediging.

De Heer de Bruin heeft acte M.O. Gymnastiek, acte L.O. en acte heilgymnastiek en massage.

Het voorlopig adres is Aasinghstraat 26.

FILMBESPREKING.

,JUAREZ" (Cinelandia).

De geschiedenis van de vrijheidsheld van Mexico is tevens de geschiedenis van Maximiliaan van Oostenrijk. Door de Franse regering tot keizer van Mexico gebombardeerd en later van de nodige hulp verstoken, heeft hij een zware taak tegen de opstandige bevolking, die Juarez als haar eigenlijke leider beschouwt. Hij verliest het dan ook en dat betekent een tragisch einde aan zijn leven, terwijl de keizerin Charlote krankzinnig wordt.

Het is te begrijpen, dat deze film, veel belangstelling trekt op Curaçao. Onbegrijpelijk is, dat het nog maar tachtig, negentig jaar geleden is, dat men in Europa van een dergelijke koloniale politiek enig heil verwachtte.

Een film van goed gehalte met een sterk dramatische inslag.

WERELD IN VOGELVLUCHT.

Generaal Queippo de Llanno werd door Franco afgezet als bevelhebber van Andaluzie, wegens onvoorzichtige uitlatingen.

Men zal zich herinneren, dat hij zich eveneens hieraan schuldig maakte tijdens zijn bezoek aan Duitsland.

Alle Franse en Engelse brieven worden in Duitse grensgebieden aan censuur onderworpen. Ook alle voor het buitenland bestemde brieven worden in Duitsland gecensureerd en gecontroleerd.

De Karimata is gisteren naar Indië vertrokken.

NEDERLAND.

Overgenomen uit de Beurs & Nieuwsb.

De minister van Waterstaat bepaalde dat, met het oog op de te verwachten heugelijke gebeurtenis in het Prinselijk gezin, een gebied met een straal van 5 kilometer om het paleis Soestdijk met ingang van 3 Augustus tot nadere aankondiging gesloten is voor burgerluchtvaartuigen.

Voor de vierdaagse afstandsmarsen te Nijmegen hebben zich reeds 600 militairen ingeschreven. Het totaal aantal deelnemers bedraagt ruim 3800.

De Bisschop van Haarlem verrichtte de wijding van het altaar aan boord van het vlaggeschip van de Mij. Nederland, de Oranje.

Het Centrale Stembureau ontving bericht van de Miranda dat deze zijn herbenoeming als raadslid niet aanneemt.

Naar onze lezers weten, was de Miranda betrokken in een erfpachtskwestie en werd deswege door een commissie gedeavoueerd.

Het S.S. Dora, varende onder Panamese vlag, verliet met 500 Joodse emigré's Vlissingen naar onbekende bestemming.

Naar de Nieuwe Rotterdamse Courant verneemt, heeft de Nederlandse regering ,ten behoeve van de militaire luchtvaart in Nederland veertig Koolhoven jachtvliegtuigen FK-58 in bestelling gegeven. Naar het blad verneemt, is de FK-58 feitelijk een militaire versie van het aan Ir. J. E. F. de Kok van de Koninklijke geleverde tweemotorige toestel voor lange afstanden.

Te verwachten schepen over de maand Juli 1939.

22.	Fransch	„Oregon"	Le Havre	Pt. Colombia
23.	Ned.	„Plato"	Venezuela	?
23.	„	„Draco"	Venezuela	?
23.	„	„El Libertador"	Marac.-Aruba	Aruba-Maracaibo
23.	Fransch	„Lochoven"	Londen	Pt. Colombia
23.	Duitsch	„Ingrid Horn"	Barranquilla	Pt. Cabello
24.	Dominik.	„Presidente Trujillo"	Cd. Trujillo	Aruba
24.	Noorsch	„Ciss"	Maracaibo	Aruba-Maracaibo
24.		„stoomschip"	Port au Prince	La Guaira
25.	Ned.	„Baralt"	Bov. W. Bonaire	Bonaire Bov. W.
25.	Amerik.	„Santa Elena"	New-York	La Guaira
26.	Ned.	„Flora"	Pt. Cabello	Aruba-Maracaibo

SPORT - RUBRIEK

Officiële Mededelingen

van

"De Curaçaose Voetbalbond".

WEDSTRIJD UITSLAGEN

Willemstad — Arsenal	2—1.
M.S.V. — D.C.C.	(niet doorgegaan).
Hercules (Junior) — Volcania (Jun)	7—0.

COMPETITIE — PROGRAMMA.

MUNDO — NOBO.

23 Juli 1939: B-klasse	Jong Curaçao — Sparta (H. Nevel.)	*
30 Juli 1939: B-klasse	M.S.V. — Sparta (B. L. Dijk.)	*

RIO CANARIO.

23 Juli 1939: B-klasse	M.S.V. — Volcania (H. Rog)	*

SCHERPENHEUVEL.

30 Juli 1939: Res.A-klasse	Scherpenheuvel 2 — Hercules 2 (A. Ercol)	
30 Juli 1939: B-klasse	Atlantico — Willemstad (H. Rog)	*

GEWIJZIGD VOETBAL-PROGRAMMA

Mundo Nobo.

23 Juli 1939: Landenwedstrijden	Curaçao — Portugal (O. Corsica)
26 Juli 1939: Landenwedstrijden	Suriname — Engeland (G. Visser)
30 Juli 1939: Landenwedstrijden	Curaçao — Suriname (A. Jesurun)

Rio Canario

23 Juli 1939: Landenwedstrijden	Holland — Suriname (P. Tuin)
30 Juli 1939: Landenwedstrijden	Holland — Portugal (O. Corsica)

De met % aangegeven wedstrijden beginnen om 9 uur v.m.
De met * aangegeven wedstrijden beginnen om 2.30 uur n.m. precies.
De andere wedstrijden beginnen om 4 uur n.m. precies.
DUUR VAN ALLE WEDSTRIJDEN 2 × 40 minuten.

De verenigingen worden aan het besluit van 30 Mei j.l. herinnerd. Ter voorkoming van onaangenaamheden, verzoeken wij U er rekening mede te houden dat alleen wijzigingen in het pogramma per groene kaart zullen worden bekend gemaakt.

Opstelling der elftallen voor de landen-wedstrijden; voorzover het spelers van Uwe Vereniging betreft, verzoeken wij U beleefd voor aanzegging zorg te willen dragen.

DE COMMISSIES BEHOUDEN HET RECHT DE SAMENSTELLINGEN TE WIJZIGEN.

CURAÇAO.—

Vos (R.C.C.)
Davelaar (Feyen.) — Rosina (Scherp.)
H. Leers (J. H.) — Sentiago (J. H.) — E. Leonora (J.H.)
Pietersz (SUBT) — M. Hernandez (Feyen.) — Panneflek (R.C.C.) — E. Nahr (Scherp.) — Bernabela (Feyen.)

Reserves: Grovell (SUBT), Senior J. H.), Thode (Scherp.), Isidora (Volh.), Pardo (J. H.), J. Leonora (J.H.), Rondijk (Volh.).
Blauwe shirt, zwarte broek.

HOLLAND.—

van Rij (Hol.)
Verschoor (Hol.) — Vogel (Hol.)
Opschoor (W'stad) — Bloemendaal (Asiento) — van Buren (Hol)
Lablans (Hol.) — Voets (Hol.) — Weyers (Hol.) — Oostlander (Asiento) — Clemens (W'stad)

Reserves: Aegenent (W'stad), van Bennekom (W'stad), Lambij (Asiento), Kroon (Asiento).
Witte shirt, zwarte broek

SURINAME.—

Drielinger
L. Willems — A. de Koop
Monkou — de Meza — Mau Asam
Lieuw-Sioe — H. Nahar — Kappel — Vianen — A. Lo-Ning-Hing

Reserves: Menig, Flet, Oost, Winter, Emnez, M. Nahar, H. Lo-Ning-Hing, Oostburg, Ooft.
Licht groene shirt, witte broek.

PORTUGAL.—

José Chumaceiro
H. Camacheiro — J. Aquriano
A. Aquriano — Joa — Hastre Joao
Camacheiro — Celestino — Teixeira — Cabral — Balasco
Club kleuren.

Reserves: Bernardino en Pauleiro.

Het Engelse team wort binnenkort bekend gemaakt.

De speler A. Virginia (V. V. VOL HARDING) is door het Bondsbestuur voorlopig geschorst in afwachting van het onderzoek der strafcommissie (Art. 13 lid 1 e van het H.R.)

De verenigingen ARSENAL en R. C. C. is een boete van ƒ 5.— en een straf opgelegd ingevolge Art. 4 lid 6 a, b, [illegible]

Daar de vereniging HILVERSUM de C.V.B. [illegible] schuld hoofdelijk omgezet en wel ten bedrage van ƒ [illegible] Spelers van HILVERSUM die dus in andere verenigingen wensen over te gaan, behoren eerst deze som in de kas van de C.V.B. te storten.

SCHOOLWEDSTRIJDEN TER VIERING HEUGELIJKE GEBEURTENIS IN ONS KONINKLIJK HUIS.

Algemeen Programma

MUNDO — NOBO.

Zaterdag 22 Juli
a. 4 — 4.45 u. n.m. L.S. St. Vincentiussch. — E[illegible] (H. Rog)
b. 5 — 5.45 u. n.m. L.S. St. Jozefschool — Wishi

Zaterdag 29 Juli.
4 — 4.45 u. n.m. Kopklassen Schroedersch — Henrisch. (Ercol
c. 5 — 5.45 u. n.m. L.S. W. de Zwijger — Gr. Kwartier

Zaterdag 3 Augustus.
II 4 — 4.45 u. n.m. Onderklassen St. Thomascoll. — Hendrikschool
d. 5 — 5.45 u. n.m. L.S. W. b. — Winnaar c.

Woensag 9 Augustus.
4 — 4.45 u. n.m. Kopklassen St. Thomascoll. — Hendrikschool
I 5 — 5.45 u. n.m. Onderklassen Schroedersch. — Albertuscoll.

Zaterdag 12 Augustus.
4 — 4.45 u. n.m. Kopklassen St. Thomascoll. — Schroedersch.

SCHERPENHEUVEL

Zaterdag 15 Juli.
4.30 — 5.15 u. n.m. Amb. Scholen: Ambachtschool — Scherpenheuvel

Zaterdag 22 Juli.
4.30 — 5.15 u. n.m. Amb. Scholen: Scherpenheuvel — Brakkeput

Zaterdag 30 Juli.
4.30 — 5.15 u. n.m. Amb. Scholen: Brakkeput — Ambachtschool

FINALES: MUNDO — NOBO.

Vrijdag ??????
3 — 3.35 u. n.m. Ambachtsch[illegible]
3.40 — 4.15 u. n.m. Onderkl. M.U.L.O Winnaar I — Winnaar II.
4.20 — 4.55 u. n.m. L.S. Winnaar a — Winnaar d
5.00 — 5.35 u. n.m. Kopklassen M.U.L.O.

ALGEMENE BEPALINGEN:

Behalve de bepalingen die reeds zijn aangegeven bij het eigen wedstrijd-programm, gelden nog de volgende:

De elftallen die op een zekere datum moeten spelen, kunnen gedurende de week [illegible] over vier op MUNDO NOBO oefenen.

Beslissingen van de scheidsrechter gedurende de wedstrijden zijn absoluut bindend; beslissingen van organisatorische aard kunnen alleen genomen worden door het door het Sub-Comité aangewezen persoon; diens beslissingen zijn bindend.

Bij de wedstrijden zal er steeds koud drinkwater aanwezig zijn.

In verband met de beperkte tijd zal het elftal dat [illegible] dan ook niet aanwezig is of opkomt, met minder dan 8 spelers, de wedstrijd met 2—0 verliezen.

HET BESTUUR.

DE PAUSELIJKE VREDESACTIE OP DOOD SPOOR.

[illegible] medewerking der [illegible]

Het ziet er helaas naar uit, dat de vredesactie van den nieuwen Paus op een dood spoor is gekomen, aldus de Berlijnse corresp. van De Tel. Na de jongste rede van den Hongaarsen rijksregent, admiraal Horthy, waarin deze het zijn innige wens noemde, dat de bemiddelingspogingen van Paus Pius met succes bekroond zouden worden, nam men algemeen aan dat de paus een hernieuwd initiatief zou nemen.

Dit is intussen door middel van de pauselijke nuntii in de verschillende hoofdsteden geschied, doch het resultaat was van de zijde der autoritaire staten zo weinig bemoedigend, dat het Vaticaan van verdere pogingen op diplomatiek gebied zou afzien.

Het Vaticaan zal er zich thans, naar verluidt, toe beperken, in deze tijden van spanning en tegenstellingen, van dreigende en reeds uitgebroken conflicten, in alle katholieke kerken ter wereld geregeld voor de vrede te laten bidden en ook speciale missen te doen opdragen. Dan zullen in de komende weken herderlijke brieven van de kansels worden voorgelezen, alle ten doel hebbende de gelovigen voor het dreigend oorlogsgevaar te waarschuwen en de verantwoordelijke regering, op te wekken, al het hare in het werk te stellen om een nieuwe ramp te verhinderen.

Intussen blijven hardnekkige geruchten de ronde doen, dat de paus binnenkort een „vredes-encycliek" zal uitvaardigen, die eveneens op plechtige wijze, tijdens speciale godsdienstoefeningen, voorgelezen zal worden.

Orsenigo's delicate taak.

In Duitse regeringskringen heeft men zich van den beginne af aan uitermate terughoudend betoond ten aanzien van de vredesactie van den Paus. Gezien de zeer slechte verhouding tussen het nat. soc. regime en de katholieke kerk, was de taak van den Berlijnsen nutius, monseigneur Orsenigo, al bijzonder delicaat. Bij zijn bespreking met den Führer op de Obersalzberg en zijn daarop volgende conferenties met de Duitse autoriteiten, heeft hij wel is waar een vriendelijke atmosfeer aangetroffen, doch van enigerlei medewerking kon geen sprake zijn. Overal waar hij zijn zaak voordroeg, trof hij groot begrip voor de wens van den paus, de vrede te behouden, doch enigerlei inmenging van het Vaticaan in reële en actieve politieke, hetzij direct, hetzij door bemiddeling, wille men niets weten.

Dit was trouwens ook niet anders dan men algemeen verwachten kon. Waar het nationaal socialisme de kerk ten stelligste het recht ontzegt zich in de politiek te mengen mocht men niet veronderstellen, dat men nu opeens, lijnrecht in strijd daarmede, den paus het recht zou toekennen in de politiek van het Derde Rijk in te grijpen.

Daar voor den paus het zwaartepunt zijner actie klaarblijkelijk gelegen was in het uitoefenen van invloed op de verhouding tussen Duitsland en Polen, waarvoor de medewerking van Berlijn niet te verkrijgen is, schijnt hij nu verdere bemiddelingspogingen, door middel van het diplomatieke apparaat van het Vaticaan, te hebben opgegeven, terwijl zijn interventie thans tot de kerken beperkt zal blijven.

STEEDS GROTER SNELHEID.

Naar wij vernemen, zou Kurt Wiesinger te Zürich een trein hebben ontworpen, die een snelheid bereiken kan van 250 K.M. per uur, terwijl de kans op ontsporing nog geringer is dan thans. De rails worden hierbij gelegd onder een hoek van 30 gr. naar binnen hellend, terwijl bochten minstens 2000 M. straal hebben. De ontwerper bereikte op een proefbaanvlak van $^1/_{10}$ der ware grootte een snelheid van 360 K.M. per uur.